

relse om en rimelig behandling i enkeltsager. Det første gennembrud kom med den nye servicelov. Der fik alle under 67 år mulighed for at anke kommunens afgørelse til et uafhængigt organ, det sociale nævn. Jeg røber vist ikke nogen hemmelighed ved at pege på, at det var et centralt ønske fra SF's side.

Desværre kom vi ikke længere dengang. Vi havde et ønske om dengang at få mennesker over 67 år med for at undgå den situation, der blev resultatet af det, nemlig at vi kommer til at behandle folk forskelligt. Men det var der som sagt ikke mulighed for.

Det lykkes så nu, og det er et afgørende vigtigt gennembrud. Tilbage er så en diskussion om, hvordan vi gør det bedst, og der er valget mellem to hovedmodeller. Den ene model er socialministerens nuværende forslag, og i den anden model bevarer man klagerådene som første instans med mulighed for at anke til det sociale nævn. I SF er vi tilhængere af den sidste model. Det kommer næppe overraskende, det har vi også givet udtryk for undervejs, det vil vi arbejde for i udvalget også bliver virkelighed.

Vi har to grunde til det. Den ene er, at de har været i gang i halvandet år. Vi synes ikke, det er rimeligt at kvittere for veludført arbejde ved at sige: Tak for indsatsen, vi afskaffer jer. Vi vil meget gerne være med til at se på en revisionsbestemmelse. De fleste klageråd er jo valgt for en 4-års-periode, og f.eks. om 1 ½, om 2 år kan vi vurdere, hvilket af systemerne vi synes tjener bedst. Det er vi meget indstillet på i SF.

Jeg vil også sige, at det ser ud til, at nogle sager faktisk løses i det første niveau, og i de tilfælde er der efter vores opfattelse ikke nogen grund til at bureaukratisere det yderligere.

Jeg synes i virkeligheden, at det er udtryk for – jeg har også læst Kommunernes Landsforenings forskellige indstillinger til det her – at Kommunernes Landsforening har vredet armen meget rundt på socialministeren. Det synes jeg aldrig er pænt, når folk udefra gør det, og så slet ikke, når Kommunernes Landsforening gør det. Der synes jeg Folketinget skal have robusthed til at beslutte selv og helt uafhængigt af armvridningsforsøg af den type. Jeg forstår i øvrigt ikke, at Kommunernes Landsforening gør det, men det må de jo diskutere internt. Jeg forstår egentlig ikke, at de ikke har et ønske om, at de sager, der kan klares i første instans, faktisk bliver klaret.

Men som sagt, vi er positive over for forslaget med at lave et egentligt ankesystem som

den store vision og vil også godt kvittere over for socialministeren for, at hun fremkommer med forslaget. Vi har et enkelt hjørne, der hedder, hvordan indretter vi det her bedst. Der vil vi enten selv komme med et forslag, eller også vil vi bede socialministeren om teknisk hjælp til at lave et ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu er de her klageråd blevet et centralt punkt i debatten, så derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Villy Søvndal, om han kan bekræfte, at han tidligere ikke har været særlig begejstret for de klageråd, og eventuelt også uddybe over for os, med hvilken begrundelse det var, at han ikke var særlig begejstret, og hvad det er, der har gjort, at han har ændret holdning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er jo en kendt sag for socialpolitikere, at selv uønskede børn kan man komme til at holde meget af, og det er vel næsten den situation, vi står i her.

De fora har været i gang i halvandet år, og vi synes som sagt ikke, at det er at udvise stor taknemmelighed at nedlægge dem. Det er den ene grund.

Vi bøjer os også for, at nogle steder kan der faktisk løses sager lokalt, og når vi så oven i købet giver mulighed for det, som er afgørende, nemlig at mennesker, der ønsker det, kan gå videre til et uvildigt system, der har beføjelser til at omgøre en beslutning, har vi svært ved at se, at det kan gøres meget klogere.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Svend Aage Fauerholdt som ordfører.

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Da ordføreren på området, fru Inge Refshauge, ikke er til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette lovforslag ligner til forveksling det forslag, fru Kirsten Jacobsen fra Fremskridtspartiet fremsatte for ca. en uge siden. Det stemte Socialdemokraterne imod, og som ny her i Tinget har jeg fået mistanke om, at hvad man ikke selv har fremsat, er ikke værd at stemme for. Vi kunne have været fremme ved anden eller tredje behandling i dag. Det er rent tidsspilde.

Dansk Folkeparti mener, at forslaget eller i hvert fald en del af det er godt, nemlig den del, der giver brugere af hjemmehjælp, uanset om